

The dimensions of God in selected poems of Kareem Dashti

Hawzhin Sliwa Essa¹,

Received: February 15, 2016 **Reviewed:** March 25, 2016 **Accepted:** April 16, 2016

Abstract

This study, entitled (The Dimensions of God) deals with one of the Kareem Dashti's poems that presents a bunch of the above mentioned dimensions which reflect the God's existence. The writer has quoted similar texts from other Kurdish poets to enrich his study and to reinforce the theme which he skillfully explains. All the selected quotations here serve the chief thought of the subject. The explanation of the text is clarified by some meaningful diagrams. The aesthetics of the text and its surface structure & deep structure are accurately analyzed as well.

Keywords: Kurdish literature, modern literature, Kareem Dashti, poetry, dimensions of God.

Recommended citation:

Essa, H. S.. (2016). The dimensions of God in selected poems of Kareem Dashti. *International Journal of Kurdish Studies* 2 (2), 24 - 36.

¹ Corresponding Author: Dr., hawzhen.slewa@koyauniversity.org

زانکۆی کۆیه- فاکهلتی وەر وەر ده- بهشی کوردی

پێشهکی:

که‌ریم دهشتی خاوه‌ن ده‌نگیکی نایبه‌ته له شیعری هاوچه‌رخي کوردیدا، شیعره‌کانی ره‌هه‌ندیکی فیکری و فله‌سه‌فی له‌خۆ لای په‌یامگر، خوینه‌ر راپنج ده‌که‌ن به‌ره‌و کۆلانی پینچاو پینچ، کۆلانی ته‌نکژ ته‌نکژ، کۆلانی ده‌ره‌ه‌چوو، یا وا له‌خوینه‌رده‌کات ریگی دهرچوون بوخۆی بدۆزیته‌وه و گری پووچه‌که‌کان یه‌که یه‌که بکاته‌وه.

سه‌ره‌تا بیرۆکه‌ی نووسینی توێژینه‌وه‌که کارکردن بوو له‌باره‌ی شیعریکی شاعیر، واتا به‌ناوی (ره‌هه‌نده‌کانی په‌روه‌ردگار له‌شیعریکی که‌ریم دهشتی دا)، دواتر وه‌ک هه‌لقه‌ی زنجیر، یه‌که‌م شیعری به‌کارهاتوو له‌م توێژینه‌وه‌یه، چه‌ندان ده‌قی تری به‌دوای خۆی داهیناو وه‌ک داو و ده‌نکه‌کانی ته‌زییح زۆر به‌ی شیعره به‌کارهاتوو ده‌کان په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وه‌یان به‌یه‌که‌وه هه‌یه و تیشکیکی زۆر خراوه‌ته سه‌ر ده‌قی یه‌که‌م، به‌لام له‌به‌ر به‌کاره‌ینانی کۆمه‌لی ده‌ق و په‌ل و پۆدار بوونی تیژینه‌وه‌که ناچار بووین ناوی لیبنین (ره‌هه‌نده‌کانی په‌روه‌ردگار له‌ شیعره‌کانی که‌ریم دهشتی دا).

هۆکاری هه‌لبژاردنی ئەم بابته‌ به‌ئوه‌ ده‌گه‌ریته‌وه، که شاعیر له‌م بواره‌دا قول بوته‌وه‌و شیعری زۆری نووسیه‌وه. له‌گه‌ل راقه‌کردنی یه‌که‌م شیعیر پێویستمان به‌ده‌قی تری شاعیر و ده‌قی شاعیرانی تره‌ه‌بوو.

توێژینه‌وه‌که‌شمان خۆی له‌سه‌ی ته‌وه‌ره‌دا ده‌بینیته‌وه، له‌ ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مدا که به‌ناوی (راقه‌ی ده‌ق)ه، به‌وردی شۆر بویه‌ته‌وه بوئو جیهانی یه‌که‌م ده‌ق و به‌هێلکارییه‌وه روونمان کردۆته‌وه. له‌ته‌وه‌ره‌ی دووه‌مدا که به‌ناوی (کاریگه‌ری و دیوه‌کانی تری شیعیر)، باسی کاریگه‌ری خودیمان کردوو، که چون چه‌ند ده‌قی له‌که‌ش و هه‌وایه‌کی هاوبه‌ش ده‌خرینه‌ روو، ئینجا باسی (زایاندن)ی ده‌قمان کردوو. له‌ ته‌وه‌ره‌ی سێیه‌مدا، که له‌ ژیر ناوی (ده‌ق له‌نیوان ساده‌یی و ئالۆزیدا)یه، باسی ستاتیکی ده‌قه‌مان کردوو، که به‌ چ جو‌ره زمانیک ده‌نووسریت.

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: راقه‌ی ده‌ق:-

هه‌ندی جار له‌نیوخه‌وندا خه‌ون ئه‌بینم

له‌نیو شووشه‌ی ئاودا بیابان ئه‌بینم

بۆ لووتکه ئه‌چم ئه‌گه‌م به‌بنار

له‌نیو ده‌ریادا ته‌رمی شه‌پۆل و نه‌وره‌سی که‌نار

له‌نیو تابلۆدا مه‌رگی ره‌نگه‌کان

هه‌موو شتی له‌مه‌داری خۆی ترازاوه

ته‌نها تۆ نه‌بیته وه‌ک شه‌وقی ئه‌زهل

وینه‌کانت به رۆحی منا چه‌سپاوه (فهیس بووکی که‌ریم دهشتی، 2015-12-24)

شاعیر زۆربه‌ی جار، بۆده‌برینی ته‌عبیره‌کانی ئەم جوړه ستایله به‌کار دینی، به‌لام هەر جارو به‌جوړه وینه‌یه‌ک و جیهان‌بینیه‌کی نوێتر، واتا شاعیر شیعره‌که‌ی له‌بیرۆکه‌یه‌کی چه‌ند ره‌ه‌ندی پێشکەش ده‌کات، راسته‌وخۆ ناوی خودا ناهینی، یار به‌لای ئەوه‌وه یاریکی ئەزملیه، جا که‌سانیک ئەم یاره وەک مه‌عشوقیکی مه‌جازی به‌رجه‌سته‌ده‌کەن، ئەوا حەقی خۆیانه، چونکه‌ خوێنەر ده‌خاته دووریانی رۆانینه‌کان، وەک شیعریکی فره‌ ره‌ه‌ند پێشکەشی ده‌کات، ئەگەر چی له‌م شیعره‌دا - وەک له‌ زۆربه‌ی شیعره‌کانی تردا - مه‌به‌ستی رۆوی کرد‌گاره که له‌ نوورو جوانی و نه‌مری به‌رجه‌سته‌یان ده‌کات. له‌مه‌غزاکانی ئەم شیعره‌دا، هه‌موو حه‌قیقه‌ته‌کان ته‌نانه‌ت ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که‌وا ناوه‌ز، په‌ی پینابا که‌ بگۆرین، به‌لای ئەوه‌وه ده‌شی بگۆرین، به‌لام عیشتی حه‌قیقی رۆوی جوانی کرد‌گار ده‌بینی و هه‌رگیز رۆوناکی و نووره‌که‌ی ناکوژیته‌وه، ره‌نگه‌که‌ی ته‌لخ و ئاچو‌غ نابیته‌وه، بینینی خه‌ون له‌نیو خه‌وندا له‌ زمانی کوردیدا له‌ فه‌ر هه‌نگی هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ وشه‌ی (هۆرم) ی بۆ به‌کار هاتوه‌ (هه‌ژار، 1384، ل956)، له‌ شیعری کوردیشدا به‌کارهاتوه‌، له‌ دیوانی (خاچ و مارو رۆژمیری شاعیری) ی شیرکو بیکه‌س واهاتوه‌:

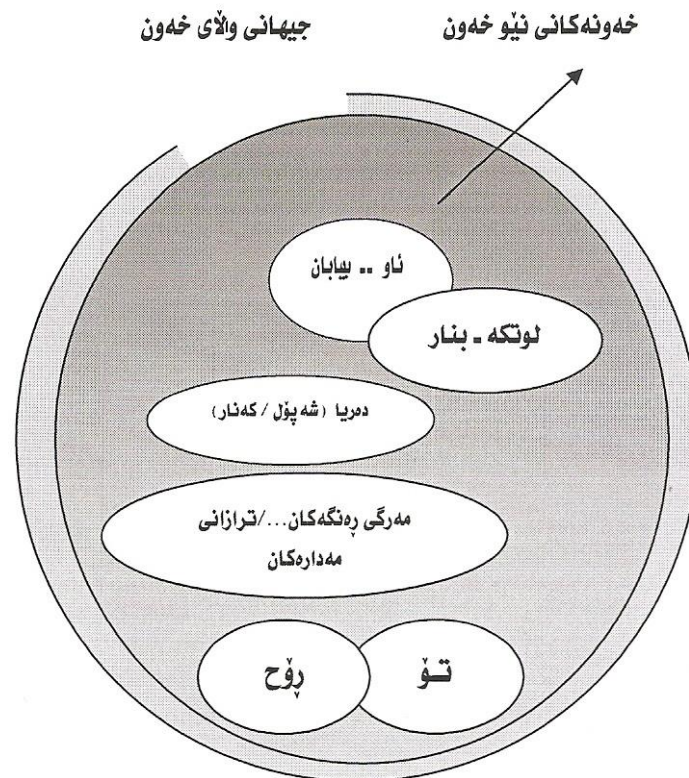
تۆخه‌ون بووی له‌نیو‌خه‌ونا

تۆ پیاوانی قه‌رده‌اغی وەک نه‌رامسین...

وەک هه‌ریس سنگ تووکن و وەک ده‌ربه‌ندی باسه‌ره

چاو قایمت له‌بیر نییه‌ (شیرکو بیکه‌س، 1998، ل18)

که‌ریم دهشتی کاتی نیوه‌دیری یه‌که‌می نووسیه‌ سه‌ره‌تای ناوه‌ژوو کردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌کانی خستۆته‌ رۆو، زۆر جار خه‌ون فه‌زایه‌کی فراوان و کراوه‌ ده‌دات به‌خه‌یالی مرۆف، زۆر جار پێش ده‌بیسیتین: ده‌لین خه‌ون و خه‌یالت چیه‌؟ واتا خستنه‌ رۆوی هیواکانی مرۆف، به‌لام شاعیر له‌ نیو خه‌ونه‌کانیشی دا ده‌یه‌وئ زیاتر نقوم بییت و به‌قولی دا رۆبچیت، یاخوت ده‌یه‌وئ بلێ خه‌ونه‌کانی من ساده‌و سه‌ر پێیی نین، به‌لکو له‌نیو خه‌ون خه‌ونیه‌کی تر ده‌بینم، که‌ کاملتره‌، یا خاوه‌ن تاییه‌تمه‌ندی تره‌، ئیتر نیوه‌دیری یه‌که‌م ده‌روازه‌یه‌کی فراوان له‌به‌رده‌م خه‌یاله‌کانی شاعیر ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ له‌ ریی حوجه‌ی خه‌ونه‌وه‌ ده‌توانریت خه‌یال فراوانی بخه‌ریته‌ رۆو، وینه‌ی ناوه‌ژو و شتی چاوه‌ران نه‌کراو باس بکریت، چونکه‌ هه‌ر چه‌نده‌ خه‌ون بنه‌وان له‌ واقعی رۆژانه‌ی مرۆفه‌وه‌ وه‌رده‌گرئ، به‌لام دواتر ده‌بیته‌ متوربه‌ی خه‌یالیه‌کی چرتر، ده‌شی بلێین له‌خه‌وندا دووبالم لێرسکا‌بوون و ده‌فریم، به‌لام له‌واقیعه‌دا ناتوانی بلێی ئەمرۆ دوو بالم لێرسکا‌و فریم، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌موو خه‌یاله‌کان خۆیان له‌به‌رده‌م شیعرو جیهانی نووسینی ئەده‌بی ناوه‌ل‌ده‌کەن و نابنه‌ به‌ر به‌ست، به‌لام حوجه‌ی خه‌ون و خه‌وبینین ده‌روازه‌ی خه‌یال فراوان و نا‌واتر ده‌کەن.

هیلکاری خه‌وینی شاعیر له‌م ده‌قه‌دا

هیلکاری ژماره (1)

ئه‌گه‌ر هه‌موو شته‌کانی له‌خه‌وندا بیهینی، یان شته‌ باس کراوه‌کانی دواى رسته‌ی یه‌که‌م خه‌ونیش نه‌بن ده‌توانین له‌و هیلکارییه‌ی سه‌روه بیهین و ناوی لیه‌نین (هیلکاری ئه‌م شیعره)، هه‌موو مروفتیک به‌ دوو شیوه‌ شته‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌یه‌نیت و ده‌رکی په‌ده‌کات: یه‌که: له‌ ریه‌گی (چاو) هوه، به‌لام توانای بیهینی چاوی مروفت سنوورداره، چاوه‌کانی ته‌نیا ئه‌و شتانه‌ ده‌یه‌نی که شه‌پۆله‌کانی له‌ نیوان (400 – 700) ناتومه‌ترن، واتا ئه‌و شتانه‌ نایه‌نی که شه‌پۆل کورتن، وه‌که تیشکی سه‌رووی به‌نه‌فسه‌جی و شته‌ شه‌پۆله‌ دریه‌هانی سه‌رووی تیشکی سوور. دوو: بیهین له‌ له‌ریه‌ی ده‌مه‌ که له‌ زمانى عه‌ره‌بى وشه‌ی (بصیر) ی بو‌به‌کار هاتوه. له‌ دیدی فه‌لسه‌فه و باوه‌رداریه‌شه‌وه بیهینی ده‌ل بایه‌خ و به‌های چه‌ندین جار له‌ بیهینی (چاو) باله‌تر و مه‌زنتره. ته‌نانه‌ت خودا، که سوینه‌ ده‌خوات، هه‌میشه ئه‌و شتانه‌ ده‌کاته سه‌رچاوه‌ی سوینه‌هه‌ی که یه‌که‌جار مه‌زنن، له‌ سوورته‌ی (ئه‌له‌به‌قه‌ره) دا ده‌فه‌رموئ:

(فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ. وَمَا لَا تُبْصِرُونَ)

واتا (سوینه‌ ده‌خۆم به‌وه‌ی، که ده‌یه‌نین و به‌وه‌ی که نایه‌نین). ده‌یه‌نین باس له‌ بیهین کراوه‌ لیره‌دا (لا) نه‌فی نییه‌ بله‌ن سوینه‌ ناخوا. هیلکاری نزولی ئه‌م ئایه‌ته ئه‌وه‌یه، که (وه‌لیدی کوری موغیره) و (ئه‌به‌ جه‌هل) ده‌یان وت یه‌غه‌مه‌به‌ر شاعیره، (عوبه) ده‌یوت یه‌غه‌مه‌به‌ر کاهینه...

هه‌له‌به‌ته له‌ریه‌ی مه‌تافۆره‌وه بیهین به‌ (ده‌ل) یش به‌خشاوه، که‌سی نایه‌نا مه‌زه‌نده‌ی شته‌کان ده‌کات، په‌یوه‌نده‌یش له‌نیوان مه‌شک و ده‌یش هه‌یه... ((له‌ عیره‌فاندا چاویکی تر هه‌یه که چاوی ده‌ل، عارف جوانی

چاوی مه عشوقه که هی له ریگهی چاوی دلوه دهینی)) (فاروق رفیق، 2010، ل26) له (نینجیل) شدا له زور شوین باسی کرداری بینین کراوه، بۆنموونه کاتی (عیسا) زیندوو بووهوو هاتهوه ناو دوست و ههوادارانی (توما) که سکی زور نزیک بوو، گومانی هه بوو، به لام دواي ئه وهی (عیسا) دهستی خوی پیشان داو له تهک خوی داینا، ئینجا گومانه که هی رهوییه وه، (عیسا) پیی وت: (کاتی که منت بینین باوهرت پیکردم، ئافهرین بو ئه که سهی که نامینین و باوهر دهینین) ((أَمَنْتَ يَا توما، لَأَنَّكَ رَأَيْتَنِي. هَنِيئًا لِمَنْ أَمَّنَ وَمَا رَأَى)) (کتاب مقدس: آیه 29)

مه به استمان لهو نمونه هیناوه هه وهیه، که کرداری بینین چهنده قهناعت پیکره له چاو ههستهکانی تر، له نیو دهقه ئاینهکاندا هاتوو، که پیغمبهر (موسا) داواي بینینی خوی کرد، خوداش له کیوی توور به شیک لهرووناکی خوی پیشان دا...، واتا پیغمبهرهکانیش حزریان کردوو ههستهکان بینین.

که ریم دهستی لهم دهقه دا، ههردوو شیوه بینینه که هی تهوزیف کردوو و (حهوت) جار (بینینی) به کار هیناوه: (دوو) جار دهقی وشه که هی له دوو بونیاتی زمانهوانی و فهرهنگی به کار هیناوه، وهک سهرواش به کاری هیناون:

ههندی جار له نیو خهوندا خهون ئه بینیم

له نیو شووشه ی ئاودا بیابان ئه بینیم

(5) جاریش (بینینی له پیی دلوه) وینه کردوو:

تهرمی شه پۆل و نه ورهسی که نار	}	بینینی
مه رگی رهنگه کان		
ترازانی شتهکان		
شهوق		
وینهکان		

هینکاری ژماره (2)

ئهمانهی سهروه هه موویان په یوه ندیان به بینینه وه هیه، جا مه رج نییه هه ره له ریی کامیرای چاوه وه بی! ئه (شهوق) هی دهقنوس لیره ئامازهی پیدهکا، نه شهوقی گلۆپه و نه شهوقی کولمی یار... باره دهروونییه رۆحیه که هی شاعیره به به لگهی ئه وهی که وشه ی (ئه زه ل) ی کردۆته پاشکو و له دیری دواتریشدا دهلی:

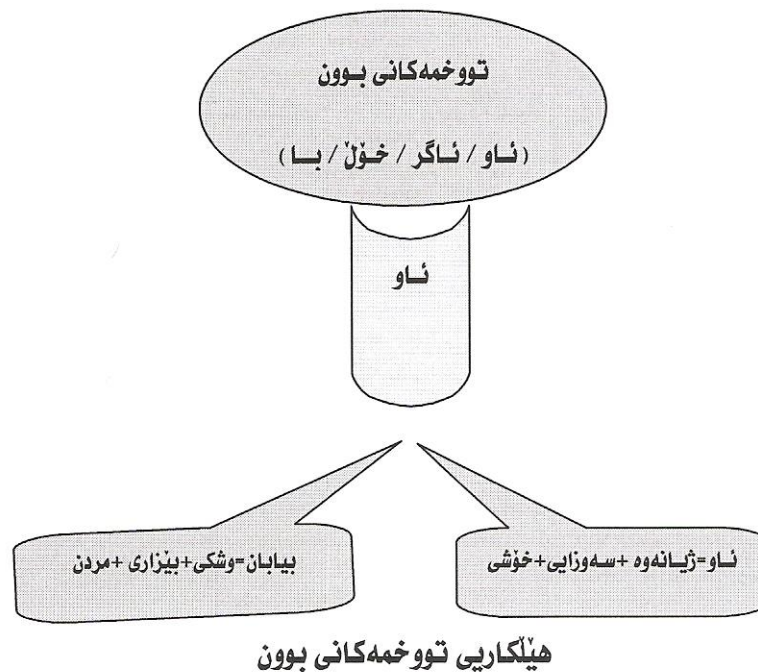
وینهکانت به رۆحی منا چه سپاوه.

شاعیر له نیو شووشه ی ئاوی بیابان دهینین، ئاوی له جیهان بینینی که ریم دهستی دا به هایه کی گرنگی هیه، به لای فهیله سووفه به راییهکاندا، (ئاو و ناگر و با) سێ شتن که زوریان هه لوهسته له سهر کردوو،

هەندئ فەیلەسوفیش لەپال ئەم سنیانە(خاک)یش زیاد دەکەن، لەوانە (ئیمپیدۆکلس) Emedokles ی فەیلەسوفی پیش هاتنی مەسیح زۆر جەختی لەسەر ئەم چوار مادەییە دەکردووە.

ئاو = ژیان + سەوزایی + خۆشی.../بیابان = وشکی + بیزاری + رەنگی مردوو... لە نێو پینج هەستەکە ی مەرۆفدا: (بینین، بیستن، بۆن کردن، چەشتن، بەرکەوتن)، شاعیر لەم شیعردا بە هەستی (بینین) شتەکان مەزەندە دەکا، هەستەکانی تری فەرامۆش کردووە، هەرچەندە بینین لە نێو پینج هەستەکە ی مەرۆفدا لە هەموویان زیاتر شاھید پێدەر ترە، واتا بۆنکردن و تام و لەمس و بیستن دڵنەوایی سەتا سەت نین بۆ بریاردان لەسەر شتێک، بەئەندازە ی بینین، بۆنمونه بیستنی دەنگی شتێک ئەشی کۆپی دەنگە سەرەکییەکە بێ، بەلام زۆر جار بینین پتر جیگە ی متمانە و دڵنەوایییە، وەک لەکوردەواری و تراو: ((بەچاوی خۆت بینە، ئینجا حوکم بدە))، یان دەلێن: ((بەچاوی خۆت بینەو بەگۆچکە ی خۆت ببیستە)). لە هەردوو گوتراوەکەدا، زیاتر بەهای بینین بەدەرخواوە. هەرچەندە کرداری بینینیش دەخریتە ژێر گومانەو، بەپێی تیروانینی فەیلەسوفان جەخت لەسەر (چاوی دڵ) دەکەنەو بۆبینینی شتەکان، هەندیکێ تر باس لەرۆح و هەندیکێ تر باس لەدەرك پێکردنی هەستەوهری شەشەم دەکەن بۆمەزەندەکردن و پێشبینی شتەکان...بینینی بیابان مانای دروست بوونی ئەو گومانەییە، کە بەرەو لوتکەش دەچێ خۆی لەبنار دەبینیتەو، کە رەنگە چاویش فیل لەمەرۆف بکات، وەک بینینی سەراب و شتی تر کە مەزەندەکانی روانین لەکورتی دەدەن. دواتریش لەنێو دەریادا تەرمی شەپۆل و نەورەسی کەنار دەبینی، کە ئەمە بینینێکی ئاساییە، بەلام لەجوغزی زمانی خەیاڵ و وینە ی شیعریدا، چونکە یەک بەدوای یەک داھاتنی شەپۆلەکانی دەریا، کە هەر شەپۆلەو شەپۆلێکی تر تیکدەشکێنێ، شاعیر بە مەرگی شەپۆلەکان وەسفی دەکا، واتا وینەکە لە سەر بنەمای (بەبوونەوهر کردن) دروست بووە، کە قۆرمی مەرگ لە بوونەوهری رۆح لەبەرەو گواستراوەتەو بۆ شەپۆلەکانی دەریا. لە نێو تابلۆکاندا مەرگی رەنگەکان دەبینی، رەنگ لەتابلۆدا وەک رۆح و گیان وایە لەجەستە ی بوونەوهر یەکا، چونکە بەدامالینی رەنگ لە تابلۆیەکا چوارچۆیەک و پارچە تەختەییەکی بێ رۆح دەبینین، رەنگ زمانی تابلۆیەو لەری ئەم زمانەو نێمە تابلۆیەک دەدوینین، وەک خۆشی دەلێ: (هەموو شتی لەمەداری خۆی ترازاو)، بۆئەو ی گومانەکانی خۆی برەوینیتەو دڵنەواییەکی وێژدانی بەخۆی بدات، دەلێ بینومە، کە کرداری بینین بەپێی دەقە ئاینییەکانیش شایەدی دەریکی بەلگەدارە، لەچاوی هەستەکانی تر، کەچی پێی وایە بینینەکان لەئاست هەموو شتە بینراوەکان کۆت دەهینن و نەگەنە ناکام، بەلام تەنها (تۆ) کە مەبەستی کردگارە کە وەک شەوقی ئەزەل، واتا شەوقی نەبراو، درەوشانەو تیشکی بەردەوام، وینەییەکە بەرۆحی شاعیر چەسپاوە، هەلبەتە تەفسیرەکانی رۆحیش فرەن، بەلام رۆح پابەندە بەژیان و بەردەوامی مەرۆف، بە مردنی مەرۆقت رۆحی دەردەچیت، بەلام دواتر رۆح بە نەمەری دەمێنیتەو، چونکە بەپێی دەقە ئاینییەکانیش مەرۆف جەستەو رۆحە، جەستە کۆتایی دیت و لەناو دەچیت، بەلام رۆح هەرگیز کۆتایی نایەت، کەواتە لکانی وینە ی پەرەردگار بەرۆحەو مانایەکی قوڵی هەیە. مادەم رۆح نابیندری بۆیە بینینی وینەکانی نێو رۆحیش بەچاویکی ئاسایی نابینرین، بەلکو بەچاوی دڵ دەبیندرین... لەدەربرینی (تەنها تۆنەبیت) رانای سەر بەخۆی کەسی دووهمی تاکی بەکار هیناوە، بەلام لەدوا رستە ی شیعردا دەلێ: (وینەکانت...)، واتا هەرچەندە شاعیر رانای سەر بەخۆی کەسی دووهمی تاکی بەکار هیناوە، کە ئاماژە ی بە پەرەردگار، هەرچەندە لە رەهەندیکی سادەترو دیوی دووهمی شیعردا رەنگە شتێکی تر بیت، بەلام لەکروکی دەقەکا زیاتر مەیل بۆ بۆچوونی یەکەم دەکا، شاعیر نەبوتوو (وینەکەت)، و تۆویەتی (وینەکانت)، کەواتە لە جیھانبینی ئەودا بەرەردگاری تەنها، کە شاعیریش (تۆ) بەکار هیناوە، و اتای تەنهایی ئەو دەردەبریت، بەلام کۆمەلێ وینە ی لەزەینی شاعیر

دروست کردووه، شاعیر نیشانهکانی خالبهندی بهکار نههیناوه و یتسگهی وهستان و ههلوستهو تیرامان دهدهاته دهست خوینهر، ئەم شیوازەشی له زۆربهی شیعەرەکانی پهیرهوکر اوه.

هینکاری ژمار (3)

لهو هینکارییه‌دا له تووخمه‌کانی بوون، (ئاو) کراوته سه‌رمه‌شقی شیعەرەکه، که ئەم مه‌دلوولانه‌ی هه‌یه، بیابانیش له‌جوغزی ئەم شیعەرەدا ئەم مه‌دلوولانه‌ ده‌بخشیت، ده‌نا به‌ده‌ر له‌م شیعەرە، بیابان هه‌میشه‌ یه‌کسان نییه‌ به‌ وشکی و بیزاری و مردن، چونکه‌ زۆر بوونه‌وه‌ر له‌بیابان ده‌ژین و خۆگونجاندنی سروشتیان هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ بیابان و تایه‌تمه‌ندییه‌کانی، به‌لام شاعیر وه‌ک پارادۆکسیک به‌رامبه‌ر به‌ (ئاو) ئەو مه‌دلوولانه‌ی گه‌ره‌که.

له‌ شیعیریکی تردا به‌روونی ئەم توخمانه‌ دیارن ئەوه‌تا له‌ شیعیری (خۆ نه‌بوون) دا، واها‌تووه‌:

ته‌مه‌شا چه‌ند سه‌یره

من به‌دوای ئەوینت وه‌کو پوشی به‌ر با

په‌رش و بلاوی هه‌موو سه‌رزه‌وی کراوم

وه‌کو ئاو ر‌ژاومه‌ ناو هه‌موو بناری

وه‌کو گر له‌ هه‌موو خه‌مێک داگیر ساوم

که‌ تو وای له‌ناخما

ئێستا که‌ ده‌زانم به‌چ په‌ندیکی تووش براوم

من تازه بزانه هی خۆم نیم

من مولکی ناگر و یا و ناوم (کهریم دهشتی، 2015، 17)

تهوهره ی دووهم: کاریگهری و دیویوهکانی تری شیعر:

سهبارت به دروست کردنی یاخوت بهرجهستهکردنی پهروهردگاریکی تاک و تهنها لهچهندان وینهو شیوهی جوراوجور لهشیعرهکانی تریشی دیاره، له شیعریکی تریدا که لهژیرناوی (ئیستهتیک)دایهوه دهلی:

دهچمه لیوارهکانی دهریا ههر تو دهبینم

دهچمه دارستان ههرتو دهبینم

دهچمهوه رابردوو

دهچمهوه ناینده ههر تو دهبینم

تو یهکسان بوویت لهگهل کهون (کهریم دهشتی، 2012، ل14)

له چهندان شیعی تری تریا کاریگهری خودی پیوهدیاره له شیعی (خیرا خیرا بوواوه)دهلی:

دهچمه بناران ئیستاکه وینهی توی لیماوه

دهچمهوه ناو لولوی شمشالان

هیشتاکه ناوازی بوئوینم ماوه

دهچمهوه نهشکوتان

که هیشتا شوین پیی تو بهسهر کهفهر و تاویر ههرماوه (سهرچاوهی پیشوو، ل48)

کاریگهری خودی، واتا شاعیر پیشتر شیعیکی نووسیهوه، دواي ماوهیهک ئەم شیعره دهبیته ههوینی لهدایک بوونی شیعیکی تر یان چهندان شیعی تر، که دریزه پیدهری شیعرهکهی پیشتر دهبیت، یان دووبارهبوونهوهیهکی بهدهسکاری و بهستایل و ههست و راوینیکی تر بیروکهکان دهخرینه روو، له نامیلکهی (سکلی ناو خۆلمیش)دا لهو لاپهراهدا ئەوه دهبیندري: (10، 33، 37، 42، 44، 60، 70، 78، 82، 89)، مانای ئەوهش نییه ئەم دووباره بوونانه وینهیهکی بیزارکهری کۆپی یهکتر بن، نهخیر وینهو روانینی جیاوازی، بهلام لهچوار چیهیهک و لهئێوهیهک کهش و ههوادان. کهواته کاتی شاعیر دهلی: (وینهکانت)ئهوا ببینی رووی پهردگاره لهئێوه شتهکاندا، واتا روحي خودا فهنابووه لهئێوه ههموو شتهکان، لهبهرئهوهی که ههمووشتیکی دهستکردی ئهوی، کهواته جوانیهکانی ئەو دهبینرین، واتا ههرچنده کردگار یهکهو نابي بهدوو یان سی، بهلام ئەشی بهزور شیوه رووی خواوهند ببینین، ئەگهر بهشیوه ئاساییهکهی به کهسێک بلین وینهکهت، ئەوا دهزانی یهک وینهیه، بهلام که وتمان وینهکانت ئەوا کۆمهلی وینهی ههمان کهسه، بهلام لیرهدا وینهکان ههمووی کۆپیهکی سهتا ستهی یهکتر نین، بهلکو شیوهی جیاوازی و لهشوینی جیاوازی دهبینرین، چونکه ئەگهر کۆپی سهتا سته بن پیویست ناکا شاعیر کۆمهلی وینهی کۆپی کراو بهرووحی خۆی بلکێنن، بهلکو ههروینهیهو تاییهتهدیهیهکی ههیهو دهیهوی

رۆحی خۆی سیخناخ بکات بهوینه جوانهکانی کردگار، (بابا تاهیری ههمهدانی) ش شیعری لهم شیوهیهی ههیه، که رۆوی خوداوهند لهچهندان تابلۆ دهبینی و لهههموو شوینیکهوه دهورهی داوهو ههستی پێدهکاو ئاوێتهی شتهکان بووه، لهشیعریکی دا دهلی:

بهدهریا بنگرم دهریا تو وینم

بهسهحرا بنگرم سهحرا توینم

بهههر جا بنگرم کۆه و دهو و دهشت

مهگهر ئان دم که زیبایی تو وینم (د. مارف خهزندهار، 2010، ل234)

واتا بهدهریادا بگهریم، یا رۆوبکهمه دهریا تو دهبینم، بهبیابان و ههر شوینیکی تردا بگهریم ههرتو دهبینم، بهههر شوینیک دا برۆم رۆوه جوانهکهی تۆدهبینم...، شاعیر لهم دهبرینانهدا، دهلی ئهی پهروهردگار تو زۆر لهمنهوه نزیک، ئهوهتا رۆو لهههر شوینیک دهکهم تو دهبینم و ههستت پێدهکهم، ههر ئهم جۆره بیروکانه بوو کهسیکی وهکو(مهنسوری حهلاج) خودای زیاتر لهخۆی نزیک دهکردهوه دهیوت خودا لهنیو من دا تاواتهوهو شتهحات و وتهی زۆری دهردهبری.

دهکری، رههندی بونیاتگهری زایهنگهرایی شیعیریش لێرهدا خویندنهوهی بو بکری، (فازیل شهوڕۆ) دهلی: ((زاراوهی (زایاندن) له بری وشهی (تولیدی) عهرهبی و وشهی (generate) ی ئینگلیزم بهکارهیناوه)) (فازیل شهوڕۆ، 2015، ل98) -جوۆمسی- له کۆتایی پهناجکانی سهدهی راپردوو ئهم زاراوهیهی خسته رۆو: هیندهی پینهچوو پهلوپۆی بۆبارمهکانی فلهسهفهو دهرونناسی هاویشت(سهراوهی پیشوو، ل98) لهم بارهیهوه جوۆمسی دهلی: ((زمان دایههمۆیهکی تاییهتهدنه، توانای زایاندنی ژمارهیهکی بیسنوو له وشهوه دهستهواژمه رستهی نهبیستراو و نهبینراوی ههیه، که پیشتر کهس پێیان ئاشنا نهبووه، زمان تهنها ئهو قامته وشهوه رستانه نییه، که منال له باوانیهوه دهیبیستی و دووبارهی دهکاتهوه)) (سهراوهی پیشوو، ل98) شاعیر دهمیکه وهستاکاریی لهم جۆره بونیاتگهریهی دهکات. لێرهدا، یهکههه بیروکهی (دایک) ، (خهونه). دواتر چهندین نهوه لهدهوای ئهم خهوهوه دهزین، وهک: (ئاو/ لوتکه/ دهریا/ ههموو شتی/ تو/ رۆح). ئهوانهی شارهزای دهقهکانی کههریم دهشتین، کۆکن لهسهه ئهوهی که ئهم شاعیره یهکجار زۆر خۆی به هونهری(وینهی کونتراست Contrast Images) خهریک دهکات، ئههونیس دهلیت: ((شیعری هاوچهرخ لێوان لێوه له کونتراست، چونکه نازارو ئهشکهههکانی شاعیر هینده زۆرن ناچار هانا بۆگهرانهوهی رهمزیه دهبن، که دههواشتهی ئیحای خهیالی فراوانی خویانه)) (سهراوهی پیشوو، ل97) بویه له نیو زایهنگهرایهکهشیدا، رهنگی داوتهوه: بروانه: ئاو: بیابان/ لوتکه:بنار/ دهریا: کهنار...، ئهم گهمهکردنه به وشه و پێکانی نیشانهی دیاریکراوی بیروکه، کاریکی وا ئاسان نییه له پارسهنگ راگرتنی کونتراستهکه و هینانهوی تای تهرازووی مهبهست و بیروکهی دهقهکه، ئهگهر دهقنوس خاوهن ئهمموونیکی شیعریی باش نهیت .

تهورهی سنیهم: دهق له نیوان سادهیی و ئالۆزیدا:-

تو ههمیشه لهتهکمهوهی
 لهناو لهپی دهستهکانمی
 لهناو گلینهی خوینمی
 لهناو کتیب و قهلم و پهرهکاغزهکانمی
 لهناو سبیهرو سایهمی

بویه ههگریز من تهنا نیم(سهراوهی پیشوو، ل72)

لهم دهقیاندا خودا زیاتر لهخۆی نزیک دهکاتهوه وهک (مهسنووری حهلاج) ناوینتهی رۆح و گیان و جهستهو شت و مهکهکانی دهکات.

ئهم دهقی کهریم دهستی، که مهبهستمان دهقی یهکهمه، بهزمانیکی ساده نووسراوه، بهلام ههگرێ مهلولواتی قوله، وشهکانی(بنار- کهنار، ترازاو-چهسپاوه)بهشیکی موسیقای شیعرهکهیان دابین کردوه، چوار جاریش گوتهی(لهنیو)پات بوتهوه، هه رستهیهکی ئهم شیعره مانای ترت پیدهبهخشی، وهک دهلین لیکدانهوهی دهقیش مانای لهدایک بوونی دهقیکی تره، نهوکاتهش دهقیکی تر لهدایک دهبیته و مهعریفهیی نوێ دهخرینته سهه مهعریفهیی شیعرهکه، که بتوانین چهند نهۆمیکی تر بخهینه سهه بهآخانهی شیعرهکه، زۆر جار دهبینین، که لیکدانهوه بوتهقیکی شیعری کراوه، ریک دیره شیعرهکه کراوتهوه (پهخشان) و ههمان بیروکهی دهقهکه دارپژراوتهوه، ئهم جوره لیکدانهوانه نهک هه نابه هۆی لهدایک بوونی دهقیکی تر، بهلکو دهبنه بار بهسهه دهقهکه بهسهه رهخنهیی ئهدهبیش، چونکه ئهم جوره لیکدانهوانه هیچ زانین(مهعریفه)ی نوێ ناخهنه روو، ئیمه ههولمانداوه تارادهیهک بهنیو کرۆکی دهقهکان شوربینهوهو گرنگی زیاتر بهدهقی یهکهم بهدین، ههلبهته هیچ کاریکی کاملاً نییهو له ههموو سههردهمیکیشدا رهخنهیی رهخنه پێویسته .

ئهنجام:

له ئاکامی ئهم توێژینهوهیهدا گهیشتینه ئهوهی بلین:

*کهریم دهستی خاوهن جیهانبینییهکی تاییهته بو بون و کهون، شیعرهکانی رهههندیکی فکری و فلسهفی له خۆدهگرن.

*له زۆربهی شیعرهکانی زیاتر لهریی چاوهوه ههست بهبوونی خودا دهکات، ههستهکانی تر فهرامۆش دهکات و زیاتر ههست دهکات حهقیقهتهکان بهچاو ببینی و لهریی ئهوهوه دهگاته پلهی یهقین، تهفسیرهکانی چاویش زۆرن، جا چاویکی رووکهشانه بیته، یان چاویکی ناوهکی که زیاتر شوربینهوه بو زهین و ههست و شعور.

*زۆربهی نمونه هیندر او هکان لهسهه بیرۆکهی کۆنتراست و زایاندن بنیات نراون، و اتا دژیهکی لهنیوان وشهکان کردوووه لهبهر نامیزی وشهه بابته بابتهی تر له دایک بووه، بۆیه خوینهر دهخاته دوو جۆره بهراوردوهه .

کورتیهی باس

رهههندهکانی پهروهردگار لهدهقهکانی کهریم دهشتی دا، لیکۆلینهوهکه له رافهی دهقیکی شیعرییهیهو پهل و پۆ دههوائی بۆ کۆمهلی دهق، که تیبدا کۆمهلی رهههه خراوته روو بۆ بوونی پهروهردگار شاعیر سوودی لهدهقی تری کوردی ووهرگرتوووه، لهپری هیلکاریهوه زیاتر دهقهکان شیکراونهتهوه، ماناو کرۆکی دهقهکان بهرجهسته کراون. شاعیر زیاتر لهشعیرهکانیدا، لهپری ههستی بینینهوه دهیهوئ ههسته بهبوونی خودا بکات و بگاته پلهی یهقین. کلیله وشهکان ئهمانهن: ئهدهبی کوردی، ئهدهبی مۆدیرن، کهریم دهشتی، شیعیر، رهههندهکانی پهروهردگار.

ملخص البحث

هذا الموضوع بعنوان (ابعاد الخالق) في اشعار الشاعر (كريم دشتي)، وسبب اختيار هذا الموضوع يعود الى ان النصوص تحتوي على هذه الابعاد.

مع تحليل النص نحتاج الى نصوص شعريه اخرى للشاعر ولشعراء آخرين، لكن نستطيع القول بأن هذه النصوص تسلط الضوء على هذا النص وتدقق فيه اكثر، لذلك بداية وأساس هذا النص الذي أبرزنا فيه رؤيه الشاعر.

بعد تحليل النصوص والتخطيط لها أظهرنا الشعر، بعد ذلك نتكلم عن ستاتيكا هذا النص ونتكلم عن النصوص الشعرية بين المعقدة والبسيطة.

سەرچاوه‌كان:

كتاب مقدس/ قرآن كريم

كوتيب:-

- 1- شيركو بيكس، 1998، خاچ و مارو رۆژميرى شاعيرى، چ2، سلیمانى، چاپخانه‌ى خاک.
 - 2- فاروق ريفيق، 2010، هونهرى عيشق ب1، سلیمانى، چاپخانه‌ى سهردهم.
 - 3- كهريم دهشتى، 2012، سكلى ناو خۆله‌ميش، ههولير، چاپخانه‌ى رۆژه‌لآت.
 - 4- مارف خهزنهدار (د.)، 2010، ميژووى نه‌ده‌بى كوردى، ب1، چ2، ههولير، چاپخانه‌ى ئاراس.
- فهرهنگ:

-ههژار، 1384، ههنبانه بۆرينه، چاپى چواره، تهران، سوش.

گۆفار:

- فازيل شهرو، 2015، هونهرى بونيادگه‌رى گه‌رانه‌وه‌ى زاياندى شيعيرى له دوو دهقى كهريم دهشتى دا، گۆفارى: نۆزده‌هه‌مين فيستيفالى گه‌لاويژ، ژماره‌16.

رۆژنامه:

-كهريم دهشتى، خونه‌بوون، رۆژنامه‌ى ههولير، ژماره‌1161، 2015.

فهيس بوك:

-كهريم دهشتى، فهيس بووكى كهريم دهشتى، ئەم شيعه‌ى تويژينه‌وكه‌ى له‌باروهه 24-12-2015 پرس به شاعير كراوه ئينجا وه‌رگيراره.

سەرچاوه‌ى ئينته‌ر نيت به‌زمانى عه‌ره‌بى:

-زهير بن السيد، 2012، لغه‌ الشعر الحديث..، almol3/vb/shawthread.php له 1-12-2015 وه‌رگيراره.